

ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ Νέα

Δίμηνη εφημερίδα του Συλλόγου Δικορφιωτών Ζαγορίου

Τεύχος 66, ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 1995. Υπεύθυνος έκδοσης: Δημ. Παπαγιαννόπουλος - Τ.Θ 26, 45002 ΙΩΑΝΝΙΝΑ - Τηλ. 0651/ 39176

ΑΠ' ΤΗ ΣΚΟΤΤΙΑ ΜΑΣ

"ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ"

ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΑ κάποια μέρα έναν χάρτη της Ηπείρου. Πήγα, λοιπόν, στο Πρακτορείο Εφημερίδων και ζήτησα έναν, ο οποίος, όμως, να ήταν ενημερωμένος αρκετά.

- "Πάρε αυτόν" μου λέει ο υπεύθυνος, "είναι καινούργιος και όπως μου είπε αυτός που τον έβγαλε είναι πολύ ενημερωμένος". Δυνατότητα να τον ελέγξω επί τόπου δεν είχα, γιατί ήταν συσκευασμένος σε πλαστική θήκη, έσκασα το οχτακοσάρι και τον πήρα.

Σπίτι τον άνοιξα. Φαινόταν εντυπωσιακός. Πολλές λεπτομέρειες μέχρι και τα ξωκλήσια είχε. Για να δω τον βαθμό της ενημέρωσης που είχε, κοίταξα την περιοχή του Ζαγορίου, που υποτίθεται ότι την ξέρω αρκετά καλά. Υποτίθεται. Γιατί έπρεπε να ανοίξω αυτόν το χάρτη για να συνειδητοποιήσω σε πόσο σκοτάδι ζούσα τόσα χρόνια. Για αρχή με περίμενε με μεγάλα γράμματα η λέξη "ΖΑΓΟΡΙΑ".

- "Πότε έγιναν πολλά", αναρωτήθηκα, αλλά δεν έδωσα μεγάλη σημασία, γιατί πλέον είναι ένα συνηθισμένο λάθος. Εψαξα να βρω το Δίκورφο. Ελάτη βρήκα, Μανασσή βρήκα, Δίκورφο δεν βρήκα.

Τόφαγε η μαρμάγκα. Βρήκα όμως το ξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής! Εκπληξη! Κι απορία: Πώς αυτός ο άνθρωπος ανακάλυψε το ξωκλήσι αυτό που δεν φαίνεται καν από το δρόμο, και δεν είδε ολόκληρο χωριό; Βρήκα και το ξωκλήσι της Αγίας Τριάδας της Ελάτης! Αμέ!

Μόνο που εγώ νόμιζα ότι είναι επάνω στο δρόμο και όχι κοντά στους Κήπους, όπως

λέει ο χάρτης. Αλλά είπαμε. Ζούσα στο σκοτάδι. Φαίνεται όμως ότι η μαρμάγκα που έφαγε το Δίκورφο, είχε πολύ όρεξη. Γιατί έφαγε και τη Βίτσα και το Δίλοφο - τα καλύτερα χωριά δηλαδή (προσωπική γνώμη αυτή έτσι;).

Εκεί που κλονίστηκε δε, ήταν η θέση των Άνω Πεδινών, τα οποία βρίσκονται μεταξύ Μονοδεντρίου και Κεπεσόβου (μέσα στη χαράδρα του Βίκου άραγε;) και του Ελαφότοπου, ο οποίος βρίσκεται πάνω από το Καπέσοβο. Το τελειωτικό χτύπημα όμως ήταν ένα μικρό σημείωμα με πληροφορίες που δίνει ο χάρτης για το Ζαγόρι. Διαβάστε:

"Στο δρόμο που οδηγεί από τα Γιάννινα στην Κόνιτσα, απλώνονται τα 46 Ζαγοροχώρια (ούτε τραχανάς νάταν)..." Φανταστείτε τώρα τον καημένο τον τουρίστα να ακολουθεί το δρόμο για Κόνιτσα και να περιμένει να βρει τα χωριά. Αν δε, ψάχνει για τη χαράδρα του Βίκου σώθηκε: "Στη διαδρομή αυτή (σ.σ. Ιωαννίνων - Κόνιτσας) θα δείτε στο 45ο χλμ. το φαράγγι του Βίκου..."

ΜΗΠΩΣ τελικά θα έπρεπε οι φορείς του Ζαγορίσιου χώρου να στείλουν κάποια διαμαρτυρία στον υπεύθυνο εκδοτικό οίκο;

Και πώς άραγε μπορούμε να προστατευτούμε από τις κάθε είδους "τουριστικές πληροφορίες" που δίνονται τις περισσότερες φορές λανθασμένες, από διάφορα έντυπα;

ΔΗΜ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΝΖΑΓΟΡΙΣΙΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ στις 13 Αυγούστου στον Ελαφότοπο, Πανζαγορισιακό Συνέδριο το οποίο οργάνωσε η Ένωση Ζαγορισίων Αθηνών με τη φροντίδα της Κοινότητας Ελαφότοπου.

Στην πλατεία του χωριού αρκετός κόσμος, μεταξύ των οποίων και αντιπρόσωποι της πολιτείας, συζητήθηκαν προβλήματα που απασχολούν την περιοχή.

Κύριοι ομιλητές ήταν ο κ. **Ζυγούρης Παναγιώτης**, δικηγόρος με θέμα "Β' Βαθμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τρόπος εφαρμογής του στο Ζαγόρι", η κα **Τσίλη Βούλα**, δικηγόρος με θέμα "Συνένωση Κοινοτήτων", καθώς επίσης και οι κ.κ. **Γαβριήλ Παπαναστασίου** και **Δημήτρης Θεοδωρίκας**, πρόεδρος των δύο Αναπτυξιακών Συνδέσμων του Ζαγοριού, οι οποίοι αναφέρθηκαν στα προβλήματα που μαστίζουν την περιοχή. Μετά και από παρεμβάσεις του Συνεδρίου εγκρίθηκε ομόφωνα ψήφισμα, το οποίο έχει ως εξής:

1. Να γίνει διόρθωση, βελτίωση, επέκταση και ολοκλήρωση του οδικού δικτύου ολόκληρου του Ζαγοριού.

2. Ν' αρχίσουν και να προχωρήσουν με γοργούς ρυθμούς οι εργασίες στο υδρευτικό έργο Γυφτοκάμπου και να τύχουν ευνοϊκής εξέτασης και έγκρισης τυχόν αιτήματα για ύδρευση άλλων κοινοτήτων.

3. Να δημιουργηθεί φορέας για την καθαριότητα των κατοικημένων οικισμών του Ζαγοριού με την αποκομιδή, καύση ή ταφή των απορριμάτων.

4. Να χορηγηθούν από το κράτος ατελώς οικοδομικές άδειες.

5. Να ενισχυθεί από την πολιτεία, με την ανάλογη συμμετοχή, το κοινοτικό πρόγραμμα LIFE και να μπουν σ' αυτό και τα υπόλοιπα χωριά.

6. Επιφορτίζει το Δ.Σ. της Ένωσης Ζαγορισίων Αθηνών να επιδώσει το παρόν ψήφισμα σε όλες τις αρμόδιες κρατικές αρχές.

Μετά τη λήξη των εργασιών του συνεδρίου, ακολούθησε γεύμα στο μεσοχώρι κάτω από τους ήχους του κλαρίνου του **Γρηγόρη Καψάλη**, και φυσικά στήθηκε χορός.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ τον Αύγουστο στο χωριό η ετήσια Γενική Συνέλευση του Συλλόγου, η οποία ανέδειξε και το νέο Διοικητικό Συμβούλιο.

Για το Δ.Σ. του συλλόγου ψηφίστηκαν οι:

- 1) **Τσίνης Γεώργιος** 34 ψήφους
- 2) **Λέκκου Αρετή** 34 ψήφους
- 3) **Τσίνης Δημήτρης** 31 ψήφους
- 4) **Βλαχόπουλος Κων/νος** 31 ψήφους
- 5) **Μητρόπουλος Αναστάσιος** 32

ψήφους

- 6) **Μάρκος Δημήτρης** 23 ψήφους
- 7) **Λέκκος Γιώργος** 21 ψήφους
- 8) **Κυριακόπουλος Βασίλης** 18 ψήφους

Εκλέγονται οι πέντε πρώτοι.

Για την Επιτροπή Αθηνών εκλέχτηκε ο **Ζώης Γιώργος**.

Στην Εξελεγκτική Επιτροπή εκλέχτηκαν οι:

- 1) **Πούρλης Φρίξος** 23
- 2) **Λέκκος Θωμάς** 24
- 3) **Τσίνης Νίκος** 23

ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ

ΤΑ ΕΡΓΑ που θα γίνουν στην κοινότητα, ήταν και το κυριότερο θέμα συζήτησεων των τελευταίων κοινοτικών συνεδριάσεων.

Μετά από εισηγήσεις του προέδρου **Τσίνη Νικολάου**, αποφασίστηκαν να γίνουν τα παρακάτω έργα για φέτος:

α) Συνέχιση της διάνοιξης του δρόμου προς νεκροταφείο, με τις αναγκαίες τοιχοποιίες και διαμορφώσεις, προϋπολογισμού ~ 4.500.000 δρχ.

β) Συνέχιση των εργασιών

στην οικία Βόγγα (κατασκευή αποχωρητηρίων, βόθρου, διαμόρφωση υπογείου, σοβατίσματα κ.λπ.) προϋπολογισμού 4.000.000 δρχ.

γ) Διαμόρφωση και κατασκευή παιδικής χαράς.

δ) Τοιχοποιίες και διαμόρφωση αμαξιτού δρόμου και πλατεία προς τον πάνω μαχαλά, από το παλιό κοινοτικό κατάστημα, προϋπολογισμού 1.500.000 δρχ.

Επίσης μετά από προτάσεις του **Παπαγιαννόπουλου Δημήτρη** αποφασίστηκε να σταλεί επιστολή προς την ΕΡΤ για την

τοποθέτηση αναμεταδότη της ΕΤ2, ενώ εξουσιοδοτήθηκε η γραμματέας του χωριού να εξετάσει τις πιθανότητες αλλαγής της ονομασίας του χωριού, από Δικόρφο σε Δίκορφο.

Τέλος, επιχορηγήθηκε η κοινότητα με το ποσό των 1.200.000 δρχ. από τη Νομαρχία για την κατασκευή δασικού δρόμου, ο οποίος με πρόταση του **Σακελλαρίου Μάνθου**, θα είναι από την ευρύτερη περιοχή "Αγ. Παρασκευής" ως την περιοχή "Μεσιάρχη". Το ποσό της επιχορήγησης αντιστοιχεί στο 50% της μελέτης.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου συνήλθε σε συνεδρίαση και συζήτησε τα παρακάτω θέματα:

α) "Συγκρότηση Δ.Σ."

Το καινούριο Δ.Σ. συγκροτήθηκε ως εξής:

Πρόεδρος: Τσίνης Γιώργος
Αντιπρόεδρος: Μητρόπουλος Αναστάσιος

Γραμματέας: Λέκκου Αρετή
Ταμίας: Τσίνης Δημήτρης
Μέλος: Βλαχόπουλος Κώστας

β) "Εφημερίδα"

Το Δ.Σ. με αφορμή επιστολή του μέλους **Λέκκα Ματθαίου** αποφάσισε να καλέσει όσους ενδιαφέρονται για να γίνει συζήτηση σχετικά με την εφημερίδα "Δικορφιώτικα Νέα" ώστε να βρεθούν τρόποι για ανανέωση αυτής.

γ) "Τσίπουρα"

Για την υλοποίηση της απόφασης του προηγούμενου Δ.Σ. αποφασίστηκε η αγορά αποστακτήρα, ώστε η παραγωγή

τσίπουρου να γίνει με καζάνια του συλλόγου και η όλη εκδήλωση να λάβει πανηγυρικό χαρακτήρα.

Αποφασίστηκε επίσης να γίνει κρούση στους κατόχους άδειας παρασκευής τσίπουρου να τη δανείσουν για λίγες μέρες στο σύλλογο.

δ) "Διαμόρφωση χώρου"

Το Δ.Σ. αποφάσισε να ζητήσει από την κοινότητα ενημέρωση σχετικά με το κόστος του έργου: "διαμόρφωση με δένδρoφύτευση και φωτισμό, του χώρου πάνω από την οικία του **Κων/νου Κοντογιάννη**, στην αριστερή πλευρά και δημόσιου δρόμου", ώστε να προχωρήσει ο σύλλογος στην εκτέλεση του έργου αυτού.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας αναφέρθηκαν ως δωρητές των οργάνων της παιδικής χαράς οι αδελφοί Τσούγια και οι αδελφοί Πατέα. Δωρητές όμως είναι ο Βασίλης Πατέας και ο Μάξιμος Τσούγιας. Η εφημερίδα θεωρεί υποχρέωσή της να ζητήσει συγγνώμη για το σφάλμα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- Μαρία είναι το όνομα που δόθηκε στην κόρη του Κρις και της Σαββούλας Ντούντα. Η βαφτίση, σημειωτέον έγινε στο Δικόρφο.

- Παντρεύτηκε στα Γιάννινα τον Αύγουστο, η Σοφία Παπαπρωτίου εγγονή της Πανδώρας Παπαγιάννου, με τον εκλεκτό της καρδιάς της Αποστόλη Ρουμελιώτη. Καλούς απογόνους.

- Κόρη απέκτησαν ο Γιάννης και η Αμαλία Ζαρίδη. Και υφυόλα!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, κάνει έκκληση σε όσους έχουν άδεια παραγωγής τσίπουρου, να δανείσουν για λίγες μέρες την άδειά τους στο σύλλογο, ώστε το παραδοσιακό αυτό έθιμό μας, που σήμερα κοινά έχουμε, να εκλείψει στο χωριό μας, να πάρει γιορταστικό χαρακτήρα, να αποστείλετε τελέσει πόλο έλξης των χωριανών μας και μάθημα προς τους νεότερους και να μπορέσει έτσι να διατηρηθεί και στα επόμενα χρόνια. Είναι ένα από τα λίγα έθιμά μας που διατηρούν την ενότητα του χθες και του σήμερα και που μπορεί να διατηρηθεί και να ζησει αναβαθμισμένο. Ας μην το αφήσουμε λοιπόν να σβήσει.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το εκκλησιαστικό Συμβούλιο και ο Σύλλογος του χωριού μας ευχαριστούν το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της Ριζαρείου Σχολής για τη χρηματοδότηση με 500.000 δρχ. την επισκευή του εικονίσματος του Βαρκά. Επίσης ευχαριστεί και την Ενωση Ζαγορισίων Αθηνών για τη βοήθεια της.

ΤΟ ΠΑΙΔΑΚΙ ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΟΓΑΚΙ

έβγαζαν τα παπούτσια τους για να μπουν μέσα. Να πατήσει τις βελόνες και να δηλητηριαστεί. Το παιδί πέρασε από το αλογάκι και αυτό του είπε:

- Μη μπαίνεις απ' αυτή την πόρτα, να πας από την άλλη. Πήγε απ' την άλλη και χτύπησε.

- Δε μπορώ, είμαι κουρασμένος, δε μπορώ νάρθω να σ' ανοίξω, έλα απ' την άλλη, τούπε η μάνα του.

- Δε πάω απ' την άλλη, θέλω να μπω απ' αυτή.

Πήγε τελικά και του άνοιξε. Αλλά υποπτεύθηκε ότι το αλογάκι τα μαρτύραγε. Και σκέφτηκε να ζεματίσει το αλογάκι. Έρχεται την άλλη μέρα το παιδί και βρίσκει το αλογάκι φαρμακωμένο.

- Τί συμβαίνει πάλι;

- Η μάνα σου, του λέει, κατάλαβε ότι εγώ σε ειδοποιώ. Και θέλει να ξεκάνει και μένα και σένα.

- Μη στεναχωριέσαι, του λέει το παιδί, θα φύγουμε.

Και πήγε, πήρε μια μπουκάλανερό, ένα καρβέλι ψωμί και το αλογάκι και φεύγουνε. Περπάτησαν, περπάτησαν και ξαφνικά το αλόγο βρίσκει ένα χρυσό φτερό.

- Για κοίτα, λέει, ένα χρυσό φτερό. Τί να το κάνουμε;

- Να το πάμε στο βασιλιά για να γράφει, λέει το παιδί.

Πήγαν, μπήκαν στο παλάτι, πάει το παιδί και προσφέρει στο βασιλιά δώρο το χρυσό φτερό.

- Α, λέει ο βασιλιάς, εσύ που

βρήκες το χρυσό φτερό, είσαι άξιος να μου βρεις και το χρυσό το πουλί.

- Πώς να το πιάσω μεγαλειότατε το πουλί;

Φεύγει το παιδί στεναχωρημένο, πάει στο αλόγο.

- Αυτό κι αυτό μούπε.

- Πήγαινε και πες του να πετάξει τόνους ολάκερους σιτάρι, κεχρί, καλαμπόκι στη γη. Θα κατέβουν όλα τα θεοπούλια και ψάχνοντας θα το βρούμε, του λέει το αλόγο.

Πραγματικά, έτσι έγινε. Και ψάχνοντας το αλογάκι βρήκε το χρυσό πουλί. Κι όπως βόσκαγε, πήγε σιγά - σιγά, τόπιασε, τόδωσε στο παιδί να το πάει στο βασιλιά. Και το πήγε αυτό.

- Α, του λέει ο βασιλιάς, εσύ πούσαι άξιος να φέρεις το χρυσό το πουλί είσαι άξιος να μου φέρεις και το κουδούνι από το στοιχείο τη θάλασας.

- Για όνομα του Θεού μεγαλειότατε. Πως θα πλησιάσω το στοιχείο; Είναι αδύνατο.

- Δεν ξέρω τί θα κάνεις.

Πήγε πάλι στο αλογάκι και του λέει αυτό κι αυτό. Σκέφτηκε και του λέει το αλογάκι.

- Να του πεις να ρίξει τόνους ολάκερους κρασί και λάδι στη θάλασσα.

Έτσι κι έγινε. Το θηρίο ήπια κρασί και μέθυσε και το λάδι τον ανέβασε πάνω. Το αλογάκι περίμενε, το είδε, μπήκε μέσα και πήρε το κουδούνι. Τόδωσε στο παιδί να το πάει στο βασιλιά.

- Είμαι ελεύθερος να φύγω μεγαλειότατε; τον ρώτησε.

- Τί λες, του λέει αυτός. Εσύ που είσαι άξιος και μούφερες το κουδούνι από το στοιχείο της θάλασας, είσαι άξιος να σκοτώσεις τους σαράντα δράκους και να λευτερώσεις την πεντάμορφη.

Τί να κάνει πάλι το παιδί, πάει στο αλογάκι και του τα λέει.

- Να σου δώσει προθεσμία να πάμε να δούμε, του λέει το αλογάκι. Εγώ θα κοιτάω τί κάνουν οι δράκοι.

Πραγματικά, πήγαν εκεί, το αλογάκι παρακολούθησε κι είδε ότι οι δράκοι όταν κοιμόνταν είχαν τα μάτια ανοιχτά κι όταν ήταν ξύπνιοι τάχαν κλειστά.

- Να πας να πεις στο βασιλιά, λέει στο παιδί, να σου δώσει ένα σπαθί, που όταν ανοίγεις το χέρι να ανοίγει και όταν το κλείνεις να κλείνει.

Πήρε, λοιπόν, το σπαθί από το βασιλιά κι έναν - έναν τους σκότωσε όλους τους δράκους κι ελευθέρωσε την πεντάμορφη.

- Τώρα μεγαλειότατε, λέει στο βασιλιά, μπορώ να φύγω;

- Αμ, δεν μπορείς, του λέει. Να μου πεις πρώτα τί δύναμη είχες και πώς τα κατάφερες.

- Αυτό δεν μπορώ να στο πω.

- Θα μου το πεις.

- Έχω το αλογάκι μου, του λέει. Αυτό με βοήθησε. Αλλά δεν το αποχωρίζομαι με τίποτα.

- Θα βάλουμε ένα στοίχημα, λέει ο βασιλιάς. Θα βράσουμε σε δύο καζάνια γάλα και θα μπορούμε μέσα. Κι όποιος ζεματίσει, ο άλλος θα πάρει το βασιλείο, το αλογάκι και την πεντάμορφη για γυναίκα.

Πάει το παιδί στο αλογάκι και του τα λέει.

- Να του πεις, του λέει το αλογάκι, συμφωνώ, αλλά πριν μπορούμε μέσα να φέρω το αλογάκι μου να κάνει λίγες βόλτες γύρω από το καζάνι.

Του είπε έτσι το βασιλιά.

- Καλά, λέει αυτός, θα φέρω κι εγώ τα δικά μου αλόγα.

Το αλογάκι όμως είχε παγώσει την ουρά του κι έφερε γύρες στο γάλα και το κρύωσε. Μπήκαν, λοιπόν, μέσα στο καζάνι κι ο βασιλιάς τσουρουφλίστηκε και το παιδί έκανε ένα ωραίο μπάνιο. Και γλύτωσε κι έγινε βασιλιάς και πήρε και την πεντάμορφη για γυναίκα του. Κι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

Αφήγηση Βασιλεία Χειμάρα

Το κακοποιημένο παιδί

Της ΝΟΜΙΚΗΣ ΜΑΓΡΙΠΛΗ - ΛΩΛΗ
Παιδιάτρου

ΠΛΗΡΟΦΟΡΟΥΜΑΣΤΕ συχνά από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για περιπτώσεις κακοποίησης παιδιών - συνήθως από τους ίδιους τους γονείς - και μάλιστα, μερικές φορές γίνεται και χρησιμοποίηση του θέματος.

Και τότε όλοι ανατριχιάζουμε και απορούμε για το πώς είναι δυνατόν να κακοποιεί κάποιος το παιδί του, σωματικά, με οποιονδήποτε τρόπο.

Είναι, όμως, μόνο αυτό κακοποίηση για ένα παιδί; Έχει η κοινωνία μας σήμερα, κοντά στο 2.000, το παιδί στη θέση που δικαιούται; Αν καλοσκεφθεί κανείς, θα δει ότι απέχει πολύ η θέση του παιδιού, από αυτή που θα ταίριαζε σ' ένα εξελιγμένο πολιτισμό. Βέβαια δεν είναι το παιδί του μεσαίωνα, που ήταν κτήμα των γονέων, εργαζόταν σε βαριές χειρωνακτικές δουλειές και είχαν επάνω του οι γονείς δικαίωμα ζωής και θανάτου.

Όμως, σ' έναν πολιτισμό που έχει επιτύχει διαστημικά ταξίδια, που έχει κάνει τρομακτικές προόδους σ' όλους τους τομείς της επιστήμης, που μπορεί ακόμα και γενετικά να επεμβαίνει, το παιδί ακόμα κακοποιείται.

Και λέγοντας κακοποίηση, δεν εννοώ μόνο τις ακραίες περιπτώσεις σωματικής κακοποίησης που γίνονται γνωστές. Εννοώ το συνηθισμένο παιδί στην καθημερινή του ζωή.

Το παιδί που ζει κλεισμένο στους τοίχους του σπιτιού του και το παιχνίδι (που είναι απόλυτα απαραίτητο για την ψυχική ισορροπία και την ανάπτυξη του) θεωρείται από τους γονείς περιττή πολυτέλεια. Συχνότατα τα παιδιά ακούνε τις φράσεις "κάνε ησυχία να ξεκουραστούμε, αρκετή φασαρία είχαμε στη δουλειά", ή "κάτσε στο δωμάτιό σου και ασχολήσου με τα παιχνίδια σου", ή "πάρε το φίλο σου στο δωμάτιο και παίξετε ένα επιτραπέζιο" ή και το χειρότερο "βάλτε μια κασέτα στο video και ησυχάστε". Όχι βέβαια, ότι αυτά όλα δεν είναι σωστό να γίνονται κάποιες στιγμές, όμως φτάνουν να είναι συνηθισμένος τρόπος ζωής πολλών παιδιών.

Δεν είναι δυνατόν ένα παιδί, που από τη φύση του είναι γεμάτο ενέργεια, σαν ηφαίστειο αμέσως πριν την έκρηξη του (την εφηβεία), να ζει ως εξής: σχολείο - διάβασμα - στατικό παιχνίδι στο δωμάτιο - τηλεόραση.

Αυτός ο τρόπος ζωής είναι κακοποίηση. Και μάλιστα ωραιοποιημένη με χιλιάδες οικονομικές προσφορές. Και είναι βαθύτερη η ζημιά, όταν το ίδιο το παιδί ταυτιστεί με αυτόν τον τρόπο ζωής και καταντήσει να "βαριέται" να παίξει.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ πλευρά από τη στιγμή που θα αρχίσει το γυμνάσιο, χρησιμοποιείται σαν ένα κομπιούτερ συλλογής στεγνών

γνώσεων (και μάλιστα όσο το δυνατόν πιο παπαγαλοειδών), με σκοπό ζωής την επιτυχία στις πανελλήνιες. Δεν δίδεται σημασία στην πνευματική και ψυχική του καλλιέργεια, στην ανάπτυξη της κρίσης και της ερευνητικής σκέψης και στη δημιουργία ολοκληρωμένης προσωπικότητας. Έτσι κατατάσσεται το παιδί να γίνεται αποθήκη γνώσεων και να πιστεύει ότι αν δεν πάρει την επιβεβαίωση στις πανελλήνιες εξετάσεις, είναι δεύτερης κατηγορίας. Και ενώ υφίσταται όλη αυτή την κακοποίηση, οι γονείς υποστηρίζουν ότι του δίνουν τα πάντα (την καλή διατροφή, τα ρούχα τα φροντιστήρια). Του στερούν όμως τα πιο σημαντικά: το δικαίωμα να αναπτύσσεται ολοκληρωμένα και το σεβασμό της δικής του προσωπικότητας.

Το σημερινό παιδί, με τις τόσες οικονομικές παροχές είναι συναισθηματικά στερημένο. Συχνά οι γονείς αγωνίζονται για τις καριέρες τους με υπερβολή και για την περιβόητη προσωπική τους ζωή και το παιδί κατ' ουσίαν εγκαταλείπεται σε γιαγιάδες και φιλιππινέζες. Αυτές όσο και να το αγαπήσουν, δεν είναι δυνατόν να παίξουν το ρόλο του γονέα, όπως καθόρισε η φύση. Και κουβαλώντας ό-

λους αυτούς τους σταυρούς, το παιδί είναι πολύ συχνά υποχρεωμένο να ισορροπεί σε μια διαλυμένη ή διαλυόμενη οικογένεια.

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ μέρος των παιδιών, εξ' άλλου, δέχεται μια άλλη μορφή κακοποίησης, την υπερπροστασία (που δεν είναι τίποτε άλλο από την υποσυνείδητη προσπάθεια του γονέα να δημιουργήσει ένα παιδί ανίκανο αιώνια εξαρτημένο από αυτόν).

Βλέπει, λοιπόν, κανείς ότι το φαινομενικά ευνοημένο παιδί της εποχής μας "που τάχει όλα", δεν είναι τίποτε άλλο, από ένα κακοποιημένο παιδί.

Η κοινωνία μας, ούτε νομικά δεν το προστατεύει.

Γνωρίζω, ως παιδίατρος, παιδιά, που μετά από αποδεδειγμένη κακοποίηση και εν γνώσει του εισαγγελέα και των αρμοδίων, επιστρέφονται και πάλι στους γονείς που τα κακοποίησαν.

Η πολιτισμένη κοινωνία μας φαίνεται να έχει αναπτύξει μονόπλευρα το τεχνολογικό μέρος του πολιτισμού της.

Μόνο όταν αναπτυχθεί και ψυχοπνευματικά, το παιδί, που η θέση του είναι δείκτης του πολιτισμού, θα πάρει τη θέση που δικαιούται.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η κοινότητα Δικόρφου ανακοινώνει ότι δέχεται αιτήσεις για ξυλεία ατομικών αναγκών μέχρι 30 Οκτωβρίου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΜΟΛΙΣ διαβάσαμε το άρθρο της περασμένης εφημερίδας, εκπλαγήκαμε με το γεναιόδωρο ποσό της δωρεάς των κ. Τσούγια Μαξίμου και Πατέα Βασίλη.

Και θέλουμε εκ μέρους όλων των παιδιών του Δικόρφου να εκφράσουμε τα θερμά μας ευχαριστήρια. Θέλουμε να πούμε ότι λί-

γοι είναι οι χωριανοί σαν αυτούς. Τη γεναιόδωρη αυτή πράξη τους τη θεωρούμε πάρα πολύ καλή.

Αν ήταν όλοι οι χωριανοί σαν αυτούς το χωριό μας θα ήταν σε πολύ καλύτερη κατάσταση.

Εκ μέρους όλων των παιδιών Ιωάννης Σιώμος Τόλης Π. Λέκκος.

ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

- Η Εφημερίδα μας αποτελεί το συνδυαστικό κρίκο με τον γενέθλιο τόπο.

- Καταγράφει και προβάλλει τα θέματα της κοινότητάς μας.

- Προβάλλει τη δραστηριότητα των φορέων του χωριού.

- Διασώζει την ιστορική μνήμη και την παράδοση του τόπου.